

ville være vel tjente med at faae $\frac{2}{3}$ af Over-
 studet af Sold- og Consumtionsvæsenets Ind-
 tægter. Naar Consumtionsvæsenet bliver op-
 hævet, ville Indtægterne blive mindre, og det
 kan ogsaa være, at der intet Overstud bliver,
 hvor der før var et Overstud, fordi Consum-
 tionen, som især paa sine Steder afgav en be-
 tydelig Indtægt, som gik igennem Soldkassen,
 er ophævet. Da de nu paa ingen Maade have
 Ret til at fordre Godtgjørelse, fordi Overstudet
 forringes ved Consumptionens Ophævelse, saa
 skulde jeg troe, at denne Embedsclasse i det Hele
 vilde være meget vel tjent med det, som Ud-
 kastet indeholder. Det er Noget, som maaskee
 nærmere kunde blive forklaret, navnlig fra den
 høitærede Finantsministers Side, og derpaa vil
 det komme an, hvorvidt der er Grund for mig
 til at stemme for det Udringsforslag, som
 er stillet til den sidste Deel af § 7, eller ikke.

Finantsministeren: Den ærede sidste
 Taler begyndte med at udtale den Sætning,
 at den betingede Ret, naar Betingelsen ind-
 træder, er ligesaa god som den ubetingede; dette
 kan nu vel være sandt, naar der er Tale om
 en Ret, men saa maa det ogsaa først bevises,
 at der er en Ret tilstede, og det kan jeg paa
 ingen Maade erkjende, at der er i nærværende
 Tilfælde. Den ærede Rigsdagsmand har op-
 lyst, at Forholdet skulde ikke have været saa-
 ledes, som af mig antydet, med Hensyn til
 Medlemmerne af de tidligere kongelige Collegier;
 men, selv om det var saaledes, og jeg maa an-
 tage, at det er ganske rigtigt, at det i flere, ja
 maaskee de allerfleste Tilfælde har været saa-
 ledes, som af ham antydet, at der behøvedes en
 speciel kongelig Resolution for Dprykning
 iblandt de Deputerede — jeg skulde imidlertid
 huske meget feil, om der dog ikke var et Col-
 legium, hvor dette ikke var Tilfældet — er det
 ialfald sikkert, at med Hensyn til Contoirche-
 ferne og Fuldmægtigerne har der accurat været
 det selvsamme Forhold som med Hensyn til
 de Soldembedsmand, hvorom her er Spørgs-
 maal. Der har det ligefrem været antaget, at
 Contoircheferne og Fuldmægtigerne, efter at der
 var normeret en ældre og yngre Gage for
 disse, havde en bestemt Ret til Dprykning
 paa høiere Gage, som ligefrem indtraadte, naar
 Vacance fandt Sted, uden at der behøvedes

nogen kongelig Resolution eller deslige.
 Desforuden var dette Forhold ogsaa tilstede i
 mange andre Embedsclasser; saavidt jeg erin-
 drer, var det Tilfældet med de ældre og yngre
 Commiteretgager, at der behøvedes ingen spe-
 ciel særlig Resolution for denne Dprykning.
 At der nu har været enkelte Retter, idetmindste
 i Begyndelsen af dette Aarhundrede, hvor As-
 sessorerne bleve udnævnte respective til første
 og anden Assessor, skal jeg ikke modsig; det
 veed jeg ikke, men jeg troer at vide for vist,
 at det idetmindste nu ikke mere er Tilfældet,
 at Assessorerne i Høiesteret eller Overretterne
 behøve nogen særlig kongelig Resolution for at
 rykke op paa de høiere Gager; men jeg troer,
 eller rettere sagt, jeg holder mig overbevist om,
 at det forholder sig saaledes, at Enhver er
 rykket op efter sin Anciennitet, uden nogen-
 somhelst Regjeringsbeslutning i saa Henseende,
 i den Andens Nummer. Naar nu, jeg næv-
 ner det kun exempelviis, da Gagerne for Lan-
 dets Domstole ere saa lave, at der fornøftig-
 viis ikke kan være Spørgsmaal om nogen Ned-
 sættelse, men jeg sætter, at det Tilfælde dog
 fandt Sted, at man fandt sig foranlediget til
 at nedfætte Gagerne for Landets Domstole,
 vilde det vistnok ikke kunne bevises eller paa-
 staaes at være som noget ligvid, at Vedkommende
 skulde i saadant Tilfælde have et aldeles be-
 stemt Retsstray paa at rykke op paa høiere
 Gager. Hvad man, som af den ærede Rigs-
 dagsmand antydet, i et tidligere Tilfælde af
 Billighedshensyn kan have fundet sig foranle-
 diget til at gjøre i Aaret 1805, ligesom hvad
 der, som Enhver veed og som ligger meget
 nærmere, skeete i 1842 med Hensyn til Mil-
 litæretaten, det forekommer mig intet Afgjørende
 at bevise. Jeg kan under alle Omstændigheder
 paa det bestemteste modsig, hvad den ærede
 Rigsdagsmand har anført, at den af ham an-
 førte Regel skulde stadigt være bleven fulgt, thi
 jeg kan bevise, at den af ham anførte Regel i
 det sidste Decennium ikke er fulgt, og navnlig
 ikke fulgt i det Fag, hvormed jeg specielt har
 havt at gjøre. Jeg har allerede igaar tilladt
 mig at oplyse, og, siden det synes at være
 gaaet af Glemme, skal jeg atter tillade mig at
 anføre, at den af ham antydede Regel fandt
 ikke Anvendelse i 1841, da man forandrede